

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/30/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200179
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200179.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo - urbársky a zemiansky spolok Tekovská Breznica, so sídlom Tekovská Breznica č. 740, 966 52 Tekovská Breznica, zastúpený JUDr. Zsoltom Hodosim, advokátom, AK so sídlom v Dunajskej Strede, Námestie priateľstva č. 2166/1, proti žalovanému: Okresný úrad v Banskej Bystrici, Námestie Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica (predtým Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici), za účasti pribratých účastníkov: 1. FORESTIAL, a.s., so sídlom Tekovská Breznica č. 283/1, 966 52 Tekovská Breznica, 2. Roľnícke družstvo Tekovské Nemce, so sídlom 966 53 Hronský Beňadik, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2011/00494 zo dňa 10. januára 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 7. novembra 2012, č. k. 23S/21/2012-77, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/21/2012-77 zo dňa 7. novembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného (Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici) č. 2011/00494 zo dňa 10. januára 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Žarnovici č. 2011/00427 zo dňa 26. septembra 2011 a odvolanie Pozemkového spoločenstva - urbárskeho a zemianskeho spolku Tekovská Breznica zamietnuté. Obvodný lesný úrad v Žarnovici rozhodnutím č. 2011/00427 zo dňa 26. septembra 2011 zamietol žiadosť Pozemkového spoločenstva - urbárskeho a zemianskeho spolku Tekovská Breznica na odčlenenie poľovných pozemkov a zmenu hranice Poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica, s odôvodnením, že žiadosť podali minoritní vlastníci Poľovného revíru Chválené Tekovská Breznica, že z celkovej výmery poľovných pozemkov požadovaných na odčlenenie a následné uznanie samostatnej bažantnice je 188 ha nevhodných na chov bažantej zveri, že vlastníci poľovných pozemkov o celkovej výmere 84,1994 ha nesúhlasí s odčlenením poľovných pozemkov, pričom tieto pozemky narúšajú súvislosť poľovných pozemkov v navrhovanej

bažantnici a nespĺňajú zákonnú podmienku pre uznanie poľovného revíru v srnčej poľovnej oblasti.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodol, že pribratí účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a po preskúmaní veci a postupu dospel k záveru, že na strane správnych orgánov nedošlo k takému pochybeniu zákonov, ktoré by malo mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že zo spisového materiálu mal preukázané, že poľovný revír Chváléné, Tekovská Breznica bol uznaný rozhodnutím OLÚ v Žarnovici č. 2005/00855-5 zo dňa 8. apríla 2005 o celkovej výmere 1576 ha poľovných pozemkov. V rámci tohto veľkého poľovného revíru sa minoritní vlastníci pozemkov domáhali zriadiť menší poľovný revír - samostatnú bažantnicu o výmere asi 523 ha. Podľa tvrdenia týchto minoritných vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri je možné na základe vôle 2/3-inovej väčšiny týchto dotknutých vlastníkov zriadiť samostatný revír - bažantnicu. Zriadením samostatnej bažantnice by malo dôjsť k oddeleniu poľovných pozemkov a k zmene hraníc poľovného revíru Chváléné, Tekovská Breznica.

Podľa § 7 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), samostatnou bažantnicou na účely tohto zákona je poľovný revír uznaný podľa ods. 2.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, obvodný lesný úrad uzná za samostatnú bažantnicu poľovné pozemky vlastníka, ak všetky tieto pozemky sú súvislé a vytvárajú spolu výnimočne vhodné podmienky na intenzívny chov bažantej zveri, na ich ploche sa nachádza najmenej 50 ha lesa, remízok alebo trstín a sú u nich dostatočné potravinové zdroje a vodné zdroje, pritom sa vyžaduje, aby ich celková výmera dosahovala aspoň 250 ha, ak žiadateľ dodrží projekt podľa ods. 4.

Krajský súd v odôvodnení poukázal na stanovisko Obvodného lesného úradu v Žarnovici zo dňa 31. decembra 2010 k projektu Samostatnej bažantnice Tekovská Breznica, ktorý zaujal stanovisko, že nesúhlasí s realizáciou navrhovaného projektu Samostatnej bažantnice Tekovská Breznica. Podľa druhého stanoviska Obvodného lesného úradu v Žarnovici zo dňa 16. mája 2011, Obvodný lesný úrad v Žarnovici súhlasil s realizáciou projektu samostatnej bažantnice, avšak za podmienky, že nadobudne právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/42/2010 zo dňa 10. novembra 2010. Ani z jedného stanoviska však nevyplýva, že by sa jednalo o výnimočne vhodné podmienky na intenzívny chov bažantej zveri.

Podľa § 9 zákona o poľovníctve, zmenu hranice poľovného revíru, ktorého užívanie je postúpené zmluvou možno vykonávať:

- a) po zániku zmluvy v dotknutých poľovných revíroch,
- b) v čase platnosti zmlúv v dotknutých poľovných revíroch, ak so zmenou súhlasia užívatelia týchto poľovných revírov a vlastníci dotknutých pozemkov v dotknutých poľovných revíroch podľa § 5
- c) v čase platnosti zmlúv v jednom poľovnom revíri, ak so zmenou súhlasia užívatelia tohto poľovného revíru a vlastníci všetkých dotknutých poľovných pozemkov v dotknutých poľovných revíroch podľa § 5.

Podľa § 5 v ods. 1 až 5 vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len zhromaždenie).

Na zhromaždení práva vlastníka zastupuje orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov.

Zhromaždenie zvoláva najmenej 1/3-ina vlastníkov poľovných pozemkov, počítaná podľa výmery pozemkov, navrhovanej na začlenenie do poľovného revíru. Uznesenie zhromaždenia doručuje všetkým

dotknutým subjektom ten, kto zhromaždenie zvolal.

Zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej 2/3-inová väčšina vlastníkov poľovných pozemkov, počítaná podľa výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

Zhromaždenie rozhoduje 2/3-inovou väčšinou, počítanou podľa výmery poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notársku zápisnicou podľa osobitného predpisu.

Pre zmenu hranice poľovného revíru podľa § 9 písm. a/ neboli splnené podmienky, nemalo dôjsť k zmene hranice poľovného revíru po zániku zmluvy v dotknutých poľovných revíroch.

Pri zmene hraníc poľovného revíru podľa § 9 písm. b/, c/ sa vyžaduje súhlas užívateľov týchto poľovných revírov a vlastníkov dotknutých poľovných pozemkov v dotknutých poľovných revíroch podľa § 5. Jednotliví vlastníci poľovných revírov FORESTIAL, a.s. (921 ha), Roľnícke družstvo Tekovské Nemce (105,5524 ha), Slovenský pozemkový fond (34,7324 ha), ktorí podľa výmer tvoria majoritu, nesúhlasili so zmenou hraníc pôvodného poľovného revíru. O zmene hraníc poľovného revíru rozhoduje zhromaždenie vlastníkov 2/3-inovou väčšinou, počítanou podľa výmery poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru, resp. na odčlenenie z poľovného revíru. Vlastníci poľovných pozemkov FORESTIAL, a.s., Roľnícke družstvo Tekovské Nemce, Slovenský pozemkový fond uzavreli dňa 2. marca 2012 zmluvu o užívaní poľovného revíru so spoločnosťou Karpatská lesnícka spoločnosť, a.s.. Uvedené 3 subjekty FORESTIAL, a.s., Roľnícke družstvo Tekovské Nemce a Slovenský pozemkový fond, väčšinoví vlastníci pozemkov tvoriacich poľovný revír sú posudzovaní pri spoločnej veci podľa § 139 Občianskeho zákonníka, o ktorej rozhoduje nadpolovičná väčšina, počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov začlenených do príslušného poľovného revíru. Spoločnosť FORESTIAL, a.s., Roľnícke družstvo Tekovské Nemce, Slovenský pozemkový fond sú vlastníci podľa zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 2. marca 2012 v rozsahu 1061,2848 ha. Poľovný revír má výmeru 1576 ha. 2/3-iny z tejto výmery tvoria 1056 ha. Z toho vyplýva, že spoločnosti FORESTIAL, a.s., Roľnícke družstvo Tekovské Nemce, Slovenský pozemkový fond majú v poľovnom revíre výmeru poľovných pozemkov, ktorá presahuje 2/3-iny výmery celého poľovného revíru.

Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že pre zriadenie samostatného poľovného revíru - samostatnej bažantnice je postačujúce na to, aby bola zriadená samostatná bažantnica, aby rozhodlo o tom zhromaždenie dotknutých vlastníkov (vlastníkov pozemkov na ktorých sa má zriadiť bažantnica), ak o zriadení rozhodne 2/3-inová väčšina vlastníkov pozemkov, na ktorých sa má zriadiť bažantnica.

Účelom zákona o poľovníctve nebolo "trieštiť" doterajšie poľovné revíry, skôr naopak jeho účelom bolo vytvoriť väčšie poľovné revíry, čoho dôkazom je aj to, že z pôvodných 500 ha sa pre srnčiu zver vyžaduje 1000 ha a pre jeleniu zver dokonca 2000 ha celkovej výmery pozemkov pre uznanie poľovného revíru (§ 3 ods. 3 citovaného zákona).

Pri uznaní poľovného revíru sa prihliada na životné potreby zveri tak, aby zver v poľovnom revíri mala:

- a) primerané zdroje prirodzenej potravy a vody,
- b) zaručené podmienky prirodzeného rozmnožovania a vývoja
- c) vytvorené podmienky na prirodzený pohyb, úkryt a pokoj (§ 3 ods. 1 citovaného zákona).

Nebolo by v súlade so spomínaným zákonom, aby v rámci jedného revíru (aj to nie veľkého 1576 ha) sa vytváral ďalší menší revír (o výmere asi 523 ha), pretože pohyb zveri nepozná hranice a bolo by v rozpore s požiadavkou chovu, ochrany a starostlivosti o zver, ak by napríklad v prípade povoľovaného odstrelu začali súčasne poľovačky v oboch poľovných revíroch. Právna úprava výkonu poľovníctva má za cieľ zabrániť neregulovanému poľovaniu a má tiež podporiť racionálnu správu zveri, čo slúži verejnému záujmu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam by preto vytvorenie nového právneho subjektu v rámci

pôvodného starého právneho subjektu neslúžilo verejnému záujmu, nebola by tu spravodlivá rovnováha medzi právom poľovníkov strieľať zver a právom zveri na vhodné životné potreby a podmienky.

Súd ďalej poznamenal, že v prípade, že by neboli pričlenené k samostatnej bažantnici aj pozemky poľnohospodárskeho družstva, nebol by vytvorený súvislý poľovný pozemok pre bažantnicu.

Pokiaľ žalobca vytýkal v žalobe žalovanému porušenie procesných predpisov, i keď žalobca nebol upovedomený o odbornom stanovisku prof. Ing. S. P., toto stanovisko pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia nemá pre rozhodnutie krajského súdu zásadný význam, zrušenie rozhodnutia správneho orgánu - žalovaného z tohto dôvodu by bolo príliš formalistické a v konečnom dôsledku by nič vo veci nevyriešilo. Rozhodnutia správnych orgánov neboli v rozpore s hmotným právom, rozhodnutia mali požadované náležitosti, použitá správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonov, ako aj v súvislosti s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu, ako aj Ústavného súdu SR. Účastník konania, ako aj jeho zástupca mal v zmysle § 23 zákona o správnom konaní právo nazerať do spisov, a aj takto účinne obhajovať svoje práva a záujmy.

Vzhľadom k tomu, že súd nezistil zo strany žalovaného, resp. prvostupňového správneho orgánu také porušenie práva, ktoré by malo mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, súd žalobu žalobcu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dňa 20. decembra 2012 odvolanie, ktoré v súlade s ust. § 205 ods. 2 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku odôvodnil nasledovne:

Odkaz na zákonné ustanovenie, podľa ktorého mal prvostupňový správny orgán vo veci rozhodnúť (ust. § 9 písm. a) zákona o poľovníctve) je z pohľadu žalobcu nepochopiteľný, nakoľko ust. § 9 písm. a) zákona o poľovníctve konštatuje, že zmenu hranice poľovného revíru, ktorého užívanie je postúpené zmluvou, možno vykonať po zániku zmluvy a v dotknutých poľovných revíroch. V danom prípade je z pohľadu účastníkov konania i konajúceho správneho orgánu nesporné, že v čase rozhodovania o žiadosti žalobcu o zmenu poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica uznaného rozhodnutím OLÚ č. 2005/00855-5 zo dňa 8. apríla 2005 (ďalej len "poľovný revír Chválené Tekovská Breznica") neexistovala vyššie špecifikovaná zákonná prekážka brániaca vyhovneniu žiadosti žalobcu. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je postavené na nesprávnom výklade príslušných ustanovení zákona o poľovníctve a vyhlášky, ktorou sa vykonáva zákon o poľovníctve upravujúcich podmienky na zmenu hranice uznaného poľovného revíru a uznanie samostatnej bažantnice.

V tejto súvislosti poukázal najmä na ust. § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve, podľa ktorého zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej dvojtretinová väčšina vlastníkov poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru v spojení s ust. § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, podľa ktorého zhromaždenie rozhoduje dvojtretinovou väčšinou, počítanou podľa výmery poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

Takisto poukázal i na znenie ustanovenia § 4 ods. 2 v spojení s ust. § 4 ods. 4 písm. c) zákona o poľovníctve a to v súvislosti s podaním návrhu na uznanie poľovného revíru.

Podľa názoru žalobcu z hľadiska preukázania vôle vlastníkov je rozhodujúce posudzovanie vlastníctva len na poľovných pozemkoch, ktorých sa navrhovaná zmena týka. Zákonodarca sledoval podľa právneho názoru žalobcu a aj veľmi jednoznačne zakotvil, že rozhodujúca je vôľa vlastníkov navrhovanou zmenou dotknutých poľovných pozemkov. Žiaden všeobecne záväzný právny predpis platný na území Slovenskej republiky negarantuje a nemôže ani garantovať absolútne striktné a bezvýnimočné aplikovanie zásady „rei iudicatae“, t.j. v danom prípade nezakotvuje, aby sa nikdy v budúcnosti nemohol zmeniť už raz uznaný poľovný revír (samozrejme za splnenia zákonných podmienok).

V súvislosti s posudzovaním spoločného poľovného revíru ako spoločnej veci v zmysle občianskoprávneho chápania danej právnej problematiky a tým aj možnosti, resp. nutnosti aplikácie ust.

§ 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca dodáva, že práve zákon o poľovníctve rušiaci s účinnosťou od 1. septembra 2009 zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov zakotvil veľmi jasne princíp rozhodovania o nakladaní s poľovným revírom, resp. s poľovnými pozemkami, z ktorých je tvorený. Právna úprava účinná do 31. augusta 2009 vzhľadom na svoju značnú všeobecnosť a neurčitosť vyžadovala nutnosť aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka o nakladaní so spoločnou vecou, čomu zodpovedala aj dovtedajšia súdna judikatúra, no v danom prípade je nutné považovať príslušné ustanovenia zákona o poľovníctve za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o nakladaní so spoločnou vecou.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pozemky navrhované na oddelenie z poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica nespĺňajú svojim charakterom podmienky na to, aby z nich následne mohla byť uznaná samostatná bažantnica. Sú prvého stupňa sa v tejto súvislosti odvoláva o.i. na ust. § 7 ods. 2 zákona o poľovníctve. Argumentácia prvostupňového súdu sa javí nelogickou najmä s prihliadnutím na to, že OLÚ odvolateľom predložený projekt chovu zveri a výstavby potrebných zariadení v bažantnici so štúdiou o vhodnosti prírodných podmienok a iných podmienok pre intenzívny chov bažantej zveri vypracovaný odborne spôsobilou fyzickou osobou (§ 7 ods. 7 zákona o poľovníctve) a obsahujúci všetky náležitosti v zmysle ust. § 3 ods. 1 vyhlášky, ktorou sa vykonáva zákon o poľovníctve, dňa 16. mája 2011 schválil. Taktiež vo všeobecne záväzných právnych predpisoch nie je obsiahnutá zákonná prekážka brániaca uznaniu samostatnej bažantnice aj v poľovnej oblasti (lokalite) nezaraďenej do poľovnej oblasti s chovom malej zveri. V súčasnosti sú samostatné bažantnice situované aj do poľovných oblastí s chovom srnčej oblasti.

V tejto súvislosti žalobca poukázal i na projekt vypracovaný Ing. S. D., PhD., pričom tento projekt bol následne zo strany OLÚ písomnosťou č. 2011/00019 zo dňa 16. mája 2011 aj schválený.

Podľa právneho názoru žalobcu otázka posudzovania súvislosti pozemkov v zmysle ust. § 7 ods. 2 zákona o poľovníctve nie je podstatná z hľadiska skúmania vôle jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov (OLÚ má vychádzať z notárskej zápisnice zakotvujúcej pomer prejavu vôle jednotlivých vlastníkov), ale z pohľadu celkových hraníc navrhovaného poľovného revíru (samostatnej bažantnice).

Z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci si žalobca poukázal na obsah samotnej žiadosti žalobcu a listiny, ktorými bola pôvodná žiadosť doplnená a modifikovaná, najmä na notársku zápisnicu predloženú OLÚ dňa 22. septembra 2011 preukazujúcu vôľu 68,76 % vlastníkov dotknutých poľovných pozemkov (väčšinou počítanou podľa podielov). Okrem toho zdôraznil, že poľovné pozemky, ktoré žalobca žiada uznať za samostatnú bažantnicu sú súvislé (v zmysle ust. § 2 písm. t/ zákona o poľovníctve) a vytvárajú spolu výnimočne vhodné podmienky pre intenzívny chov bažantej zveri, pričom na ich ploche sa nachádza viac ako 50 ha lesa, remízok a trstín a sú v nich dostatočné potravinové zdroje a vodné zdroje a celková výmera týchto poľovných pozemkov dosahuje viac ako 250 ha. Navrhovaná samostatná bažantnica zároveň zabezpečuje životné potreby zveri tak, aby v nej zver mala zaručené podmienky prirodzeného rozmnožovania a vývoja a vytvorené podmienky na prirodzený pohyb, pokoj a úkryt a zodpovedá podmienkam riadneho poľovníckeho hospodárenia.

Z procesného hľadiska žalobca vytkol postupu žalovaného i OLÚ závažné procesné pochybenie, ktoré je v kontexte s vyššie uvedenými hmotnoprávnymi vadami napadnutého rozhodnutia dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie veci na nové prejednanie a rozhodnutie, a to najmä porušenie ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Takisto v konaní došlo k porušeniu zásady správneho konania ustanovenej v § 3 ods. 1 Správneho poriadku.

Čo sa týka vád samotného napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj ním potvrdeného prvostupňového rozhodnutia OLÚ, žalobca uviedol, že ani jedno z týchto rozhodnutí nie je v súlade s ust. § 46 Správneho poriadku, pričom podľa súčasnej judikatúry je porušenie hmotnoprávnych ustanovení zo strany správneho orgánu vždy dôvodom na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia.

Rovnako tak došlo zo strany žalovaného i OLÚ aj k porušeniu ust. § 3 ods. 2 Správneho poriadku,

zakotvujúceho zásadu súčinnosti správneho orgánu s osobami zúčastnenými na konaní.

V súvislosti s ust. § 3 ods. 2 Správneho poriadku poukázal aj na rezolúciu Výboru ministrov Rady Európy (77) 31 vyjadrujúcu minimálny štandard práv účastníkov správneho konania, ktorá výslovne uvádza právo vyjadriť sa pred správnym orgánom ku skutočnému stavu veci, uvádzať dôkazy, prípadne navrhnúť, aké prostriedky použiť pri dokazovaní, právo byť informovaný ešte pred vydaním rozhodnutia o všetkých známych skutočnostiach, na základe ktorých bude vydané. Účelom je zabezpečiť, aby podklad pre rozhodnutie zahŕňal všetky rozhodujúce skutkové a právne významné okolnosti prípadu, pretože len na základe úplných a správnych podkladov môže byť vydané rozhodnutie, ktoré je nielen v súlade so zákonom, ale i spravodlivé.

Odvolateľ poukázal aj na porušenie ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku zakotvujúceho obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia. V danom prípade možno podľa názoru žalobcu konštatovať, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ktoré skutočnosti boli pre žalovaného i OLÚ podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe ktorých rozhodoval a najmä ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania.

Vo vzťahu k ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku pripomenul, že ostatná novela Správneho poriadku výslovne zakotvila povinnosť správneho orgánu v odôvodnení rozhodnutia reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladom rozhodnutia.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že žalovaný ako i prvostupňový správny orgán pri vydávaní predmetných rozhodnutí v plnom rozsahu rešpektovali postup podľa ust. § 9 zákona o poľovníctve, ktorý upravuje možnosti pre vykonanie zmeny hranice poľovného revíru. V prípade navrhovanej zmeny žalobcom by došlo k porušeniu ust. § 3 ods.2 zákona o poľovníctve tým, že zmenené hranice predmetného poľovného revíru by sa nekryli s prírodnými hranicami a neboli by vytvorené podmienky pre prirodzený pohyb zveri. Na zmenu hranice predmetného poľovného revíru je potrebný súhlas dvoj tretinovej väčšiny všetkých vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich jeho súčasť. Inak by došlo k porušeniu ust. § 139 Občianskeho zákonníka.

Takisto žalovaný správny orgán ako i prvostupňový správny orgán zohľadnili pri rozhodovaní obsah ust. § 7 ods. 2 zákona o poľovníctve vymedzujúceho podmienky pre uznanie samostatnej bažantnice. Pozemky navrhované na odčlenenie od Poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica nie sú súvislé, pretože ich súvislosť je narušená pozemkami vo vlastníctve RD Tekovské Nemce o výmere 84,88 ha. Skutočnosť, že RD Tekovské Nemce vyjadrilo nesúhlas so začlenením pozemkov v ich vlastníctve do navrhovanej samostatnej bažantnice je ďalším dôvodom pre nepovolenie zmeny hranice Poľovného revíru Tekovská Breznica. Takisto nie je splnená podmienka výmery samostatnej bažantnice - (výmera aspoň 250 ha) - § 7 ods. 2 zákona o poľovníctve.

Žalovaný ďalej uviedol, že pri vydávaní rozhodnutí správne orgány rešpektovali základné pravidlá správneho konania.

Pribratý účastník konania FORESTIAL, a.s. navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na to, že rozhodnutie o zmene hraníc existujúceho poľovného revíru musí rešpektovať existujúci právny stav. Zmena hraníc nie je možná na základe rozhodnutia menšiny vlastníkov takéhoto revíru. S účinnosťou od 1. septembra 2009 došlo k sprísneniu podmienok pre vznik poľovného revíru ako aj k sprísneniu nakladania so spoločným poľovným revírom. Za súčasného stavu sa totiž vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých spoluvlastníkov spoločného poľovného revíru. Zákonodarca určite zákonnými ustanoveniami nesledoval rozbíjanie a postupnú likvidáciu/rozdrobenie existujúcich poľovných revírov a následné účelové rozširovanie bažantníc.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa §

212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. februára 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 1 písm. f/ zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa zrušujú krajské lesné úrady.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona pôsobnosť krajských lesných úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na obvodné lesné úrady v sídlach krajov.

Podľa § 8 písm. c/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy sa zrušujú obvodné lesné úrady.

Podľa § 9 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

Predmetom konania (správneho aj súdneho) je rozhodnutie žalovaného (predtým Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici) č. 2011/00494 zo dňa 10. januára 2012, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného lesného úradu v Žarnovici č.j. 2011/00427 zo dňa 26. septembra 2011, ktorým bola zamietnutá žiadosť Pozemkového spoločenstva - urbársky a zemiansky spolok Tekovská Breznica o odčlenenie poľovných pozemkov a o zmenu hraníc Poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica.

Predmetný revír bol pre účely práva poľovníctva posudzovaný ako spoločná vec. Správne orgány pri uvedenom posúdení vychádzali z relevantnej zákonnej úpravy, podľa ktorej poľovný revír je súbor pozemkov vo vlastníctve jedného alebo viacerých vlastníkov, ktorý musí spĺňať kritériá, stanovené zákonom o poľovníctve; nejde pritom o nehnuteľnosť v spoločnom vlastníctve viacerých spoluvlastníkov.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočne správne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní doplnia nasledovné:

V súdnom preskúmaní konaní nebolo zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní orgánov štátnej správy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zamietnutím žiadosti žalobcu o odčlenenie poľovných pozemkov a o zmenu hraníc Poľovného revíru Chválené, Tekovská Breznica nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcu. Všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny pri zachovaní zákonných práv menšiny. Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho rozšírenej aplikácii by nemohli byť riešené bežné životné situácie.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď poľovný revír posúdil ako spoločnú vec podľa § 139 Občianskeho zákonníka.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nemohli spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Tieto námietky považuje odvolací súd za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Krajský súd vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd v uvedenej právnej veci poukazuje i na ustálenú judikáтуру Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (8Sžo/211/2010) ako i Ústavného súdu Slovenskej republiky - Nález Ústavného súdu SR IV.ÚS 126/2012-14.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží. Pribratí účastníci konania si ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.